

Manifest 8M18

PLEGADES EN SOM MÉS. Cada 8 de Març celebrem l'aliança entre dones per a defensar els nostres drets conquerits. Fou la unió de moltes dones en el món, la que aconseguí grans victòries per a totes nosaltres i la que ens va dur drets que hui tenim. Ens precedeix **una llarga genealogia de dones** activistes, sufragistes i sindicalistes. Les que dugueren la Segona República, les que lluitaren en la Guerra Civil, les que combateren el colonialisme i les que formaren part de les lluites anti-imperialistes. No obstant açò, sabem que no és prou: **resta molt per fer i nosaltres seguim lluitant.**

La sororitat és la nostra arma; és l'acció multitudinària la que ens permet anar endavant. **La data del 8 de març és nostra, internacional i reivindicativa.** Hui, 8 de Març, les dones de tot el món estem convocades a la **VAGA FEMINISTA.**

La nostra identitat és múltiple, **som diverses.** Vivim a l'entorn rural i a l'entorn urbà, treballem en l'àmbit laboral i en el de les cures. Som paies, gitanes, migrades i racialitzades. Les nostres edats són totes i ens sabem lesbianes, trans, bissexuals, inter, queer, hetero... Som les que no estan: som les assassinades, som les preses. **Som TOTES.** Plegades hui aturem el món i cridem: *PROU!* davant totes les violències que ens travessen.

PROU! d'agressions, d'humiliacions, de marginacions o d'exclusions. Exigim que el Pacte d'Estat contra les violències masclistes –d'altra banda insuficient– siga dotat de recursos i mitjans per al desenvolupament de polítiques reals i efectives que ajuden a aconseguir una societat lliure de violències contra les dones i les xiquetes. Denunciem la repressió a qui encapçala la lluita pels drets socials i reproductius.

PROU! De violències masclistes, quotidianes i invisibilitzades, que vivim les dones siga quina siga la nostra edat i condició. **VOLEM poder moure'ns en llibertat per tots els espais i a tothora.** Assenyalem i denunciem la violència sexual com a expressió paradigmàtica de l'apropiació patriarcal del nostre cos, que afecta de manera encara més marcada a les dones en situació de vulnerabilitat com les dones migrades i les treballadores domèstiques. És urgent que la nostra reivindicació *Ni una menys* siga una realitat.

PROU! D'opressió per les nostres orientacions i identitats sexuals! Denunciem la LGTBIfòbia social, institucional i laboral que patim moltes de nosaltres, com una altra forma de violència masclista. Som dones i som diverses.

DONES LLIURES, EN TERRITORIS LLIURES!

Som les que reproduïm la vida. El treball domèstic i de cures que fem les dones és imprescindible per al sosteniment de la vida. Que sovint siga gratuït o estiga devaluat és una trampa en el desenvolupament del capitalisme. Hui, amb la **vaga de cures** en la família i la societat, donem visibilitat a un treball que ningú vol reconèixer, ja siga en la llar, mal-pagat o com economia submergida. Reivindiquem que el treball de cures siga reconegut com un ben social de primer ordre, i exigim la redistribució d'aquest tipus de tasques.

Hui reivindiquem una societat lliure d'opressions, d'explotació i violències masclistes. Cridem a la rebel·lia i a la lluita davant l'aliança entre el patriarcat i el capitalisme que ens vol dòcils, submises i callades.

No acceptem estar sotmeses a pitjors condicions laborals, ni cobrar menys que els homes pel mateix treball. Per açò, hui també fem **vaga laboral.**

Vaga contra els sostres de vidre i la precarietat laboral, perquè els treballs als quals aconseguim accedir estan marcats per la temporalitat, la incertesa, els baixos salaris i les

jornades parcials no desitjades. Nosaltres engrossem les llistes de l'atur. Molts dels treballs que fem manquen de garanties o no estan regulats. I quan algunes de nosaltres tenim millors treballs, ens trobem que els llocs de major salari i responsabilitat estan copats pels homes. L'empresa privada, la pública, les institucions i la política reproduïxen la bretxa de gènere.

PROU! de discriminació salarial pel fet de ser dones, de menyspreu i d'assetjament sexual en l'àmbit laboral.

Denunciem que **ser dona siga la principal causa de pobresa** i que se'ns castigue per la nostra diversitat. La precarietat s'agreuja per a moltes de nosaltres per tenir major edat, ser migrada i estar racialitzada, per tenir diversitat funcional o una imatge allunyada de la normativitat. Reivindiquem que la nostra situació laboral ens permeta desenvolupar un projecte vital amb dignitat i autonomia; i que l'ocupació s'adapte a les necessitats de la vida: l'embaràs o les cures no poden ser objecte d'acomiadament ni de marginació laboral, ni tampoc no han de menyscar les nostres expectatives personals ni professionals.

Exigim també **les pensions que ens hem guanyat**. No més pensions de misèria que ens obliguen a patir pobresa en la vellesa. Demanem la cotitularitat de les pensions i que el temps dedicat a tasques de cura, o que hem desenvolupat al camp, siga reconegut en el càlcul de les pensions igual que el treball laboral i lluitem per la ratificació del conveni 189 de la OIT que regula el treball domèstic.

Cridem ben fort contra el neoliberalisme salvatge que s'imposa com a pensament únic a nivell mundial i que destrossa el nostre planeta i les nostres vides. Les dones tenim un paper primordial en la lluita contra del canvi climàtic i en la preservació de la biodiversitat. És per açò que apostem decididament per la sobirania alimentària dels pobles. Recolzem el treball de moltes companyes que posen en risc la seua vida per defensar el territori i els seus cultius. Exigim que **la defensa de la vida siga situada en el centre de l'economia i de la política**.

Exigim ser protagonistes de les nostres vides, de la nostra salut i dels nostres cossos, sense cap tipus de pressió estètica. Els nostres cossos no són mercaderies ni objectes, i per açò, també fem **vaga de consum**. Ja n'hi ha prou de ser utilitzades com a reclam!

Exigim també **despatologitzar** les nostres vides, les nostres emocions, les nostres circumstàncies: la medicalització respon a interessos de grans empreses, no a la nostra salut. Ja n'hi ha prou de considerar els nostres processos de vida com a malalties!

L'educació és l'etapa principal en la qual construïm les nostres identitats sexuals i de gènere i per açò les estudiants, les mestres, la comunitat educativa i tot el moviment feminista exigim el nostre dret a **una educació pública, laica i feminista**. Lliure de valors heteropatriarcals des dels primers trams educatius, en els quals les professores som majoria, fins a la universitat. Reivindiquem també el nostre dret a una formació afectivo-sexual que ens ensenye en la diversitat, sense pors, sense complexos, sense reduir-nos a mers objectes i que no permeta una sola agressió masclista ni LGTBIfòbica en les aules.

Exigim avançar en la coeducació en tots els àmbits i espais de formació i una educació que no relegue la nostra història als marges dels llibres de text; i en la qual la perspectiva de gènere siga transversal a totes les disciplines. No som una excepció, som una constant que ha sigut callada!

VISQUEN LA VAGA DE CURES, DE CONSUM, LABORAL I EDUCATIVA!

VISCA LA VAGA FEMINISTA!

Cap dona és il·legal. Diem PROU! al racisme i l'exclusió. Cridem ben alt: No a les guerres i a la fabricació de material bèl·lic! Les guerres són producte i extensió del patriarcat i del capitalisme per al control dels territoris i de les persones. La conseqüència directa de les guerres són milers de dones refugiades per tot el món, dones que som victimitzades, oblidades i violentades. Exigim l'acolliment de totes les persones migrades, siga pel motiu que siga. **Som dones lliures en territoris lliures!**

Denunciem les retallades pressupostàries en els sectors que més afecten les dones: el sistema de salut, els serveis socials i l'educació.

Denunciem la corrupció com un factor agreujant de la crisi.

Denunciem la justícia patriarcal que no ens considera subjectes de ple dret.

Denunciem la greu repressió i retallades de drets que estem patint.

Exigim plena igualtat de drets i condicions de vida, i la total acceptació de la nostra diversitat.

ENS VOLEM LLIURES, ENS VOLEM VIVES, FEMINISTES, COMBATIVES I REBELS!

Hui, la vaga feminista no s'acaba:

SEGUIREM FINS ACONSEGUIR EL MÓN QUE VOLEM!